तेषां सायं तथा प्रातर्दृश्यते हव्यवाहनः। दृहाद्युतानां कौन्तेय सद्यः पाप्माभिहन्यते।
कुरुश्रेष्ठाभिषेकं वै तस्मात् कुरु सहानुजः। ततो नन्दाद्युताङ्गस्त्वं कौशिकीमभियास्यसि।
विश्वामित्रेण यच्चोग्रं तपस्तप्तमनुत्तमं। ततस्तत्र समाप्लुत्य गात्राणि सगणो नृपः।
जगाम कौशिकीं पुण्यां रम्यां शीतजलां शुभां॥ लोमश उवाच॥ एषा देवनदी पुण्या कौशिकी भरतर्षभ।
विश्वामित्राश्रमो रम्य एष चात्र प्रकाशते। आश्रमश्चैव पुण्याख्यः काश्यपस्य महात्मनः। ९९९०
ऋष्यशृङ्गः सुतो यस्य तपस्वी संयतेन्द्रियः। तपसो यः प्रभावेन वर्षयामास वासवं।
अनावृष्ट्यां भयाद्यस्य ववर्ष बलवृत्रहा। मृग्यां जातः स तेजस्वी काश्यपस्य सुतः प्रभुः।
विषये लोमपादस्य यश्चकाराद्भुतं महत्। निर्वर्त्तितेषु शस्येषु यस्मै शान्तां ददौ नृपः।
लोमपादो दुहितरं सावित्रीं सविता यथा॥ युधिष्ठिर उवाच॥ ऋष्यशृङ्गः कथं मृग्यामुत्पन्नः काश्यपात्मजः।
विरुद्धे योनिसंसर्गे कथञ्च तपसा युतः। किमर्थञ्च भयाच्छक्रस्तस्य बालस्य धीमतः। ९९९५
अनावृष्ट्यां प्रवृत्तायां ववर्ष बलवृत्रहा। कथंरूपा च सा शान्ता राजपुत्री यतव्रता।
लोभयामास या चेतो मृगभूतस्य तस्य वै। लोमपादश्च राजर्षिर्यदाश्रूयत धार्म्मिकः।
कथं वै विषये तस्य नावर्षत् पाकशासनः। एतन्मे भगवन् सर्व्वं विस्तरेण यथातथं।
वक्तुमर्हसि शुश्रूषोर्ऋष्यशृङ्गस्य चेष्टितं॥ लोमश उवाच॥ विभाण्डकस्य विप्रर्षेस्तपसा भावितात्मनः।
अमोघवीर्य्यस्य सतः प्रजापतिसमद्युतेः। शृणु पुत्रो यथा जात ऋष्यशृङ्गः प्रतापवान्। १००००
महार्हस्य महातेजा बालः स्थविरसम्मतः। महाह्रदं समासाद्य काश्यपस्तपसि स्थितः।
दीर्घकालं परिश्रान्त ऋषिः स देवसम्मितः। तस्य रेतः प्रचस्कन्द दृष्ट्वाऽप्सरसमुर्व्वशीं।
अप्सूपस्पृशतो राजन् मृगी तच्चापिबत्तदा। सह तोयेन ह्रषिता गर्भिणी चाभवत्ततः।
सा पुरोक्ता भगवता ब्रह्मणा लोककर्त्तृणा। देवकन्या मृगी भूत्वा मुनिं सूय विमोक्ष्यसे।
अमोघत्वाद्विधेश्चैव भावित्वाद्दैवनिर्म्मितात्। तस्यां मृग्यां समभवत्तस्य पुत्रो महानृषिः। १००१५
ऋष्यशृङ्गस्तपोनित्यो वन एवाभ्यवर्त्तत। तस्यर्षेः शृङ्गं शिरसि राजन्नासीन्महात्मनः।
तेनर्ष्यशृङ्ग इत्येवं तदा स प्रथितोऽभवत्। न तेन दृष्टः पूर्व्वोऽन्यः पितुरन्यत्र मानुषः।
तस्मात्तस्य मनो नित्यं ब्रह्मचर्य्येऽभवन्नृप। एतस्मिन्नेव काले तु सखा दशरथस्य वै।
लोमपाद इति ख्यातो अङ्गानामीश्वरोऽभवत्। तेन कामात् कृतं मिथ्या ब्राह्मणस्येति नः श्रुतिः।
स ब्राह्मणैः परित्यक्तस्तदा वै जगतः पतिः। पुरोहितापचाराच्च तस्य राज्ञो यदृच्छया। १००२०
न ववर्ष सहस्राक्षस्ततोऽपीड्यन्त वै प्रजाः। स ब्राह्मणान् पर्य्यपृच्छत्तपोयुक्तान् मनीषिणः।
प्रवर्षणे सुरेन्द्रस्य समर्थान् पृथिवीपते। कथं प्रवर्षेत् पर्जन्य उपायः परिदृश्यतां।
तमूचुश्चोदितास्ते तु स्वमतानि मनीषिणः। तत्र त्वेको मुनिवरस्तं राजानमुवाच ह।
कुपितास्तव राजेन्द्र ब्राह्मणा निष्कृतिश्वर। ऋष्यशृङ्गं मुनिसुतमानयस्व च पार्थिव।
वानेयमनभिज्ञञ्च नारीणामार्जवे रतं। स चेदवतरेद्राजन् विषयन्ते महातपाः। १००२५